

El Drac i l'Àliga

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: L'antic escorxador
Emplaçament Antic escorxador, C./Joan Maragall, 36, Sitges 08870

Coordenades:

Latitud: 41.2371
Longitud: 1.81581
UTM Est (X): 400765
UTM Nord (Y): 4565754

Classificació

Número de fitxa 08270 - 667
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1922
Autoria de l'element: Agustí Ferrer Pino
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sitges, Pl Ajuntament s/n, Sitges 08870

Fitxes associades:

[Sardana "La Festa Major" d'Enric Morera](#)
[Escorxador](#)
[Els Gegants Cubans](#)
[Els Gegants Moros](#)
[Els Gegants Cristians](#)
[Sardana "La processó de Sant Bartomeu", d' Antoni Català](#)
[La Festa Major petita, Santa Tecla](#)

La Festa Major de Sitges

Ball de diables

Ball de la Moixiganga

Autoria de la fitxa

Laia Massansalvador Soler

Data de registre de la fitxa:

dg., 20/08/2006 - 02:00

Descripció

El Drac de Sitges s'estrenà el 23 d'agost de 1922, vigília de Sant Bartomeu. El seu disseny és obra de l'artista sitgetà Agustí Ferrer Pino. L'Àliga, concebuda per competir com a bestiari de foc amb el drac, es presentà el 1984. El seu frontal segueix les pautes tradicionals de les àligues, però la cua és recargolada, preparada per poder cremar carretilles.

Observacions:

Les coordenades UTM corresponen a les de l'antic escorxador, on es guarden els gegants.

Història

En un principi, el drac tenia una forma arrodonida, amb el cap i la cara com si fos un gat feréstec i amb la cua a la manera d'un peix. El resultat final no agradà a l'artista, el qual va decidir abonyegar-lo i donar-li així la característica forma corba. El pintà amb unes sanefes de colors molts vius, en què destacaven el blau i el blanc. El pes del drac en aquella època era gairebé de 80 quilos; actualment és de 97 quilos. El drac ha patit diverses restauracions; durant els anys 40 la cua no tenia forma de peix, i al 1975 es va remodelar el cos i la cua. Pel que fa a l'àliga de Sitges, l'anecdolari ens explica que en un principi l'àliga va ser pensada perquè fes una actuació honorífica pública amb una dansa gairebé senyorial. En realitat, l'àliga ofería un aspecte bastant ridícul i va despertar un cert menyspreu als sitgetans, així que aviat s'adoptà el costum de posar-li un parell de bengales al bec. Aquell primer any l'àliga fou batejada amb noms com la colometa o l'oca. L'any següent l'armaren amb abundants carretilles de foc, i des de llavors forma part del seguici d'animalari de foc.

Bibliografia

AAVV (2001). "Sitges, l'encant de la tradició". Departament de Premsa i Comunicació de l'Ajuntament de Sitges.

MIRALLES I FIGUERES, E. (1986). "Bestiari del Garraf". Ajuntament de Vilanova.

